

In Rusland wonen mensen!

Een commentaar van drs JD Stilteman

In 1917 kwam aan het autoritaire bewind van de Russische Tsaren een einde. De Russische revolutie maakte dat alle progressieven van Europa hun hoop vestigden op de gebeurtenissen die zich voordeden in dit grote land. Al snel wisten de communisten zich van het hele land meester te maken, ondanks verspreid vechtende socialistische, Tsaristische en Europese legers. Tegenstanders van de revolutie werden stelselmatig geëlimineerd.

Na een korte liberalisatie van de economie (de NEP) maakte Stalin zich echter van de revolutie meester. Tot de tweede Wereldoorlog kon zelfs deze dictator in de ogen van de meeste progressieve Europeanen geen kwaad doen. Na de oorlog, onder invloed van de Koude Oorlog werd hij echter de personificatie van het kwaad. Ronald Reagan, die opgroeide met het Rusland van Stalin, verwijst eigenlijk naar hem als hij het heeft over "The Evil Empire".

Stalin maakte plaats voor Chroet-

shov, Chroetshev voor Breshnev, Breshnev voor Andropov, Andropov voor Tsjernenko en Tsjernenko voor Gorbatshov. Voor Reagan is er niets veranderd, voor de Kremlinologen zeer veel. Zowel onder Chroetshov als nu onder Gorbatshov is er sprake van liberalisatie. In de ogen van de hedendaagse pers worden de Russen dan plotseling weer menselijk.

Na de oude van dagen te hebben gepensioneerd zet Gorbatshov zich aan het werk om Rusland te moderniseren. Het westen houdt zijn adem in, en nog even dan kan Gorbatshov, net als ooit Stalin, in veler ogen geen kwaad meer doen. Zonder Reagan gelijk te willen geven (dat de Sovjet Unie "The Evil Empire" is) moet niet worden verwacht dat onder Gorbatshov Rusland in een democratie zal veranderen, en dat de Russische leiders slechts één gedachte hebben - te weten de verovering van de wereld - dat gelooft geen weldenkend mens meer.

Wat is er dan eigenlijk veranderd?